

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/144/2013
Identifikačné číslo spisu:	3301320036
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3301320036.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Příbelskej, PhD. v právnej veci žalobcu P. S., bytom E., K. XXX/XX, zastúpeného advokátom JUDr. Eugenom Kostavčíkom, so sídlom v Košiciach, Gelnická č. 33, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/176995/2013/5050-r z 15. februára 2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/68/2013-45 z 16. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/68/2013-45 zo 16. októbra 2013 m e n í tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č.k. 1100306/1/76995/2013/5050-r z 15. februára 2013 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP a vec v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 140,- € titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1 185,07 € k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Eugena Kostovčika. do troch dní.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/76996/2013/5050-r z 15. februára 2012, ktorým žalovaný zmenil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trenčín, pobočka Prievidza zo dňa 23. októbra 2012 č. 9313401/5/2908106/2012/Sve tak, že text v úvodnej vete dodatočného platobného výmeru „Daňový úrad Trenčín na základe zákona č. 150/2001 Z.z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z.z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov ...“ mení na text „Daňový úrad Trenčín na základe zákona č. 333/2011 Z.z. o orgán och štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva v znení neskorších predpisov, zákona č. 479/2009 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ...“.

Krajský súd v Trenčíne posudzujúc správnosť záverov daňových orgánov pri svojom rozhodovaní

dospel k záveru, že záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. Krajský súd vyhodnotil rozsah a dôvody žaloby vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu žalovaného po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu, pričom krajský súd konštatoval, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Krajský súd považoval námietky žalobcu uvedené v žalobe za nedôvodné a keďže v konaní žalovaného nezistil takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 3 OSP) nemohol konštatovať, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu alebo jeho postup nie je v súlade so zákonom. Krajský súd preto žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného vec vráti na ďalšie konanie, pričom si uplatnil aj náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Žalobca namietal, že krajský súd sa s jeho námietkou omylu v aplikácii práva, pokiaľ ide o vydanie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu na základe neúčinného právneho predpisu vysporiadal formálne a preto považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné. Taktiež s námietkou o možnosti vykonávania dôkazov vo vyrubovacom konaní sa súd vysporiadal len formálne. Ďalej namietal, že aj pri dokazovaní vo vyrubovacom konaní sa musí postupovať v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Namietal, že správca dane rozhodnutím z 23. októbra 2012 zásadným spôsobom zmenil právny rámec predmetu sporu. Zmenou právneho rámca predmetu sporu a vykonaným dokazovaním vo vyrubovacom konaní táto situácia nastala. Žalobcovi nebola daná možnosť vo vyrubovacom konaní vyjadriť sa k novozisteným skutočnostiam a k spôsobu ich získania.

Ďalej žalobca namietal, že pokiaľ voči neuznaniu faktúr v odvolacom konaní nič nenamietal, neznamená to, že ich nemohol uviesť v žalobe. Uviedol, že zo žiadneho ustanovenia OSP nevyplyva obmedzenie žalobcu uviesť v žalobe len tie skutočnosti, ktoré uplatňoval v konaní pred správnym orgánom, pričom v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžf/8/2010, 5Sžf/69/2011.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení z 12. decembra 2013 na odvolanie žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť s tým, že zotrval na svojom právnom názore uvedenom vo svojom stanovisku k žalobe. Uviedol, že nie je pravdou, že žalobcovi nebolo vo vyrubovacom konaní umožnené vyjadriť sa k novo nastolenému meritu veci. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní konkrétne nenamietal neuznanie odpočítania dane vo výške 60,63 € z dokladu č. 410-136. Zákazky fakturované faktúrami č. 070011 a č. 070026, na ktoré sa mal použiť materiál nakúpený na základe dokladu č. 410-136, boli ukončené a odovzdané ešte pred vkladom spoločnosti žalobcu do spoločnosti BENY STAV Prievidza, s.r.o., preto nemohli byť ako rozpracované zákazky súčasťou nepeňažného vkladu podniku do spoločnosti BENY STAV Prievidza, s.r.o. „Podľa Zmluvy o vklade podniku z 26. februára 2007 a týmto dňom bola znaleckým posudkom č. 8/2007 stanovená aj hodnota vkladného podniku. Pokiaľ ide o práce fakturované na zákazku „Ing. M.“, žalobca už v priebehu daňovej kontroly uviedol, že k týmto dodávateľským faktúram odberateľské faktúry vydané neboli, teda neboli nikomu fakturované.

Z týchto dôvodov žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a §

212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nutné zrušiť.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom konania v danej veci je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/76996/2013/5050-r z 15. februára 2012, ktorým žalovaný zmenil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trenčín, pobočka Prievidza zo dňa 23. októbra 2012 č. 9313401/5/2908106/2012/Sve tak, že text v úvodnej vete dodatočného platobného výmeru „Daňový úrad Trenčín na základe zákona č. 150/2001 Z.z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z.z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov ...“ mení na text „Daňový úrad Trenčín na základe zákona č. 333/2011 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva v znení neskorších predpisov, zákona č. 479/2009 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ...“.

Podľa § 30 ods. 2 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len zákon o správe daní), rozhodnutie musí obsahovať najmä

- a) označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,
- b) číslo konania, prípadne i číslo platobného výmeru, dátum rozhodnutia,
- c) meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu fyzickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, alebo obchodné meno a sídlo právnickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, identifikačné číslo organizácie a daňové identifikačné číslo daňového subjektu, ak mu bolo pridelené, alebo rodné číslo, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie podľa tohto zákona alebo osobitného zákona,
- d) výrok, ktorý obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodovalo, prípadne lehotu plnenia, rozhodnutie o náhradách konania, a ak ide o peňažné plnenie, aj sumu a číslo účtu príslušnej banky, na ktorý má byť suma zaplatená,
- e) poučenie o mieste, dobe a forme podania opravného prostriedku s upozornením na prípadné vylúčenie odkladného účinku,
- f) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca daňového riaditeľstva, colného riaditeľstva alebo správcu dane, ktorým je daňový úrad alebo colný úrad, s uvedením jeho mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky, ak ide o správcu dane, ktorým je obec, podpis starostu obce alebo ním povereného zamestnanca obce s uvedením mena, priezviska starostu obce a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie doručuje elektronickými prostriedkami, vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky sa nahrádzajú zaručeným elektronickým podpisom.

Podľa § 48 ods. 5 zákona o správe daní odvolací orgán rozhodnutie preskúma s výnimkou podľa odseku 4 <.. Rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

Ako vyplýva z citovaných ustanovení zákona o správe daní ako aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, výrok rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia, ktorým sa určujú konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí preto v presnej, stručnej a úplnej formulácii vyjadriť záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť vždy určitý a presný. Túto požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku treba dôsledne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutia odvolacieho orgánu, a to preto, aby účastník konania mohol jednoznačne a určite poznať konečný výsledok konania bez toho, aby musel práce porovnávať znenie rozhodnutí správnych orgánov obidvoch stupňov.

Rovnako je nevyhnutné, aby z výroku rozhodnutia bolo jasné, kto je adresátom rozhodnutia (účastník konania) a čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší (konkrétne právo alebo povinnosť), resp. autoritatívne potvrdzuje.

Výrok rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu musí obsahovať rozhodnutie, či sa prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zamietajú, či sa prvostupňové rozhodnutie mení (a ako) alebo či sa prvostupňové rozhodnutie zrušuje.

Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je odvolacím orgánom potvrdené, ak odvolací orgán nevykoná žiadnu zmenu vo výroku rozhodnutia.

Zmenou rozhodnutia v odvolacom konaní nie je postup, keď odvolací orgán zmení text odôvodnenia rozhodnutia bez toho, aby zmenil časť výroku prvostupňového orgánu.

Výrok musí byť formulovaný jasne, stručne a pritom určite, aby účastník konania mohol bezpečne bez akýchkoľvek pochybností poznať výsledok konania.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca v rámci žaloby ako jeden zo žalobných dôvodov uviedol neurčitosť výroku žalovaného správneho orgánu.

Podľa názoru najvyššieho súdu je námietka neurčitosti výroku rozhodnutia žalovaného v plnom rozsahu dôvodná. Najvyšší súd poukazuje na to, čo ušlo pozornosti krajského súdu, že žalovaný sa dopustil závažného procesného pochybenia v tom, že žalovaný o odvolaní žalobcu proti dodatočnému platobnému výmeru prakticky nerozhodol. Pokiaľ žalovaný napadnutým rozhodnutím napravil chybnú citáciu kompetenčného zákona uvedenú v úvodnej časti dodatočného platobného výmeru, nejde v žiadnom prípade o zmenu napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 5 zákona o správe daní. Uvedené pochybenie, keď správca dane v dodatočnom platobnom výmere citoval neúčinný právny predpis, bolo možné napraviť vydaním opravného rozhodnutia, pretože podľa názoru najvyššieho súdu ide o zrejmú vadu v citovaní príslušného právneho predpisu, ktorá nemá vplyv na výrok rozhodnutia. Následne bolo povinnosťou žalovaného o odvolaní žalobcu rozhodnúť riadnym rozhodnutím obsahujúcim náležitosti, konkrétne „výrok“ v zmysle § 30 zákona ods. 2 v spojení s § 48 ods. 5 zákona o správe daní.

Napadnuté rozhodnutie je preto nezákonné.

Z týchto dôvodov najvyšší súd musel rozhodnutie žalovaného zrušiť, pretože v konaní žalovaného bola zistená taká vada, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. e/ OSP), pričom ide o takú vadu ku ktorej musel prihladiť z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 140,- € titulom zaplateného súdneho poplatku (2x po 70,- € za žalobu a odvolanie) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1 185,07 €, ktorá suma pozostáva zo štyroch úkonov právnej služby vykonaných v roku 2013 (prevzatie a príprava zastupovania, vrátane prvej porady s klientom, podanie žaloby, účasť na pojednávaní krajského súdu v Trenčíne, podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu) po 130,16 €, 4x paušál po 7,81 €, z cestovného na pojednávanie osobným motorovým vozidlom z Košíc do Trenčína a späť v sume 227,52 €, z náhrady výdavkov za premeškaný čas (§ 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) za 16 polhodín po 13,01 € v sume 208,16 €, plus DPH 20% zo základu dane 987,56 €, čo predstavuje sumu 197,51 €. Uvedenú sumu je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Eugena Kostovčika. do troch dní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od

1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.